

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection](#)[Mythologia, Venise, 1567 - Livre IX](#)[Item](#)[Mythologia, Venise, 1567 - IX, 04 : De Bellerophonte](#)

Mythologia, Venise, 1567 - IX, 04 : De Bellerophonte

Auteurs : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[122-123\] : De Bellerophonte](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX

[Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 04 : De Bellerophonte](#)

est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IX

[Mythologie, Lyon, 1612 - IX, 04 : De Bellerophon](#)

est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IX

[Mythologie, Paris, 1627 - IX, 05 : De Bellerophon](#)

est une transformation de ce document

[Afficher la visualisation des relations de la notice.](#)

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Document : "Mythologia, Venise, 1567 - IX, 04 : De Bellerophonte".

Auteur(s) de la notice : Équipe Mythologia.

Éditeur : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-

ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 20/04/2024 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/941>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50

Format in-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 270r°-271r°

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière
modification le 28/04/2023

omnia secum trahunt: cum igitur omnia rapiant & strepitum edentes quasi rugiant, leonum primam partem habere dicti sunt: cum præcipue terram quasi ungibus effodiant, quæ iter sunt habituri. At pars media capra est dicta, quoniam aqua huiusmodi proxima quæque carpit: vicina pars est serpens, quia obliquus & contortus est omnium fluviorum, tanquam serpentum & viperarum cursus. Hoc monstrum horrificum Bellerophontes Pegaso inuectus, solis calor scilicet interemit, quia cum cessat pluviarum copia per ætatem, tunc exsiccantur torrentes. Nam Bellerophon & Pegasus idem sunt re ipsa, vis solis scilicet, quæ variis nominibus appellatur: nequidquam prohibet eundem solem diuersis nominibus pro variis actionibus appellari. Ego sanè per hanc fabulam nos ab ira, turpissima omnium monstrorum reuocari crediderim: cum ira, tanquam leones furibundos faciat, quæ ex ebulliente sanguine circa cor excitatur, oculosque rubro colore tanquam flammis perfundit. Huius media pars est capra, infestum plantis animal, quoniam maxime infesta est facultatibus ira, cum nullam neque utilitatis, neque honoris rationem habeat ira. ut autem significarent antiqui omnium vitiorum maxime molestam esse iram, quæ pro viribus ab omnibus deuitanda est, neque huic motui obnoxios esse amplectendos, huic monstro partem extremam draconis attribuerunt. Non minus enim cauendus ac fugiendus est is viro prudenti, qui quod tulerit vis iræ & impetus feratur, quam draconum & crudelissimum viperarum consuetudo. Sic enim refræmandam esse iram antiqui nobis significarunt, aut futurum esse ut nullam hominum nisi stultissimorum amicitiam comparemus. Alii vim rhetoricæ facultatis sub hac fabula contineri arbitrati sunt, qui præmiorum naturam acrem esse voluerunt, modicæque intumescere: medium orationis carpere, & sublimia sectari propter necessaria sapientiæ studia; ac extremam partem se tanquam anguem ad medium reflecti summamque repetendum, virumque habere & acrimoniam, quæ excitet animos auditorum in aduersarios. at de Chimæra factis. nunc de Bellerophonte dicatur.

De Bellerophonte.

Cap. IIII.

Dicitur is Bellerophon, qui Chimæram interemit, patria fuisse Corinthius, & Glauco eius filius, qui natus fuit è Sisypho, ut testatus est Dioxippus Corinthius lib. 2. de rebus patriis, & Pausanias in Corinthiacis, qui Bellerophon Hipponus antea dicebatur. Hic ubi Bellerum Corinthium, vel, ut maluit Phœnix Colophonius, Deliadem proprium fratrem, vel, ut Philemon putauit, Pirenen, ut vero Dorotheus Sidonius, Alcimenen, interemisset, non solum nomen, sed patriam etiam mutauit. Argos igitur profugus adiens à Præto perhumaniter expiatur, & in hospitium capitur. Deinde paucis interiectis diebus Antea, vel, ut alii maluerunt, Sthenobæa Præti vxor incredibili amore Bellerophontis capitur: quem cum nullis blanditiis posset ad adulterium allicere, apud Prætum tentata pudicitia accusauit. At Prætus hunc ipse quidem iure antiquæ consuetudinis interficere noluit; quoniam fuit antiquorum consuetudo ut neminem occiderent qui cum edissent, nisi istud accidisset inconsulto: sed ad Iobatem generum suum in Lyciam misit occidendum, literasque dedit obsignatas, in quibus criminatio continebatur. Cum verò solennitas quædam per illud

Yyy 2 tempus

Mythologiæ

tempus in Lycia celebraretur, fuit ab Iobate per nouem dies admissus in conuiuium, ac decimo tandem die Iobates literas à socero aperuit. enimue- ro cum illam consuetudinem Iobates etiam seruaret, hunc quidem ipse in- terficere noluit, sed imperauit vt Chimæram, & Solymos, & Amazonas oc- cideret, quæ omnia testatus est his versibus Homolib. 3. Iliad.

10

20

30

40

τῇ δὲ γυνὴ πρῶτον ἐπαρήκτα δὲ αὐτῶν
κρυπτοῖσι φίλα τῶντι μινύκισσι. ἀλλὰ τῶν, τότε
πῶς ἴδωσιν ὀφρύνοντα δαίφρονα Βελλεροφόντην.
ἢ δὲ ψευδαίμων, ὅστις βασιλῆα πρηνέα,
τῶνδε αὖ ὅστις, ὃ καὶ τὸν Βελλεροφόντην,
ἐπὶ ἰθαίῳ φιλέτερι μινύκισσι τὸν ἰθαίωνα.
ὡς φασί. τίς δ' αὖτα χίλιν λαβὼν, τίς αὖτα
κτύποι μὲν ἄλινος. τιθέσθαι γὰρ τίς Διὶ Διὶ.
πῶς δὲ μὲν λαβὼν, ὅστις δὲ ἐν στήθεσσι λαοῦ,
γρῶναι ἴσιν πῶς αὖτα Διὶ Διὶ πῶς αὖτα.
ἀλλὰ δὲ αὖτα πῶς αὖτα, ὅστις αὖτα.
αὐτὰρ δὲ, ὅστις αὖτα Διὶ Διὶ πῶς αὖτα.
ἀλλὰ, ὅστις δὲ λαβὼν ἴσιν, ἐπὶ ἰθαίῳ.
προφρονέως μινύκισσι αὖτα λαβὼν ἴσιν.
ἰσὶν αὖτα ἴσιν, καὶ ἴσιν βίῃ ἴσιν.
ἀλλὰ ὅστις δὲ λαβὼν ἴσιν ἰσὶν αὖτα.
καὶ πῶς αὖτα ἴσιν, καὶ πῶς αὖτα ἴσιν.
ἴσιν δὲ αὖτα πῶς αὖτα πῶς αὖτα.

Occultoque vxor Proeti mox carpitur igni,
Clam petit amplexum illius sed pectora casta
Flectere non potuit prudentis Bellerophontis.
Hinc tulit ad Regem mendacia callida Proetum.
Proete precor pereas, ni exdes Bellerophontem;
Qui vim ferre mihi, & lectum turpare iugalem
Tentauit. Regem audire mouere querelæ.
Cædem deuorat tamen hanc, mens horret ab illa.
In Lyciam ad generum mictens sed tristitia scripta
Huic arcana dedit, luat vt pro crimine pœnas.
Tempore quo Lyciam petiit sed forte Deorum
Festa celebrabant Lycii solennia. Rex hunc
Vt primum Lyciam petiit, Xanthumq; fluentum,
Excipit hospitio peregrinum rite diebus
Ille nouem, totidemq; boues mactauit ad aras.
Aurora vt decimo conspergit lumine terras,
Quid peteret rogat hunc, soceri tum scripta recludit.

Deinde sequuntur Iobatz iussa, qui ad prædicta pericula Bellerophontē ire imperauit. Erat enim adeo terribilis chimæra, quæ flāmas euomebat, vt pro- xima quæq; combureret, ac igni deuastaret, & pecora interhiceret. Ac verò Dei cognita illius innocentia, eius miserti, Pegasum alatum equum, natum ē Neptuno & Medusa, vel, vt alii maluerunt, ē sanguine Medusæ, dum eius ca- put à Perseo cederetur, illi dederunt. Eo equo vectus Bellerophon primum chimæram occidit, deinde Solymos & Amazonas debellauit. Hunc ab illis rebus gestis redeuntem & exultantem multi ē Lyciis in insidiis collocati re- pente

pente adoriūtur, quibus omnibus profligatis cum Bellerophon incolumis ad Iobatem reuertisset, eius virtutem & fortitudinem admiratus Iobates Philonoea filiam in matrimonium illi dedit, eumque generum sibi asciuit, e qua Bellerophon Isandrum, & Laodamiam, & Hippolochum suscepit. His rebus cognitis cum innocentia Bellerophonis postea omnibus pacuisset, illam infamiam non ferens Præci vxor sumpta cecuta sibi mortem conscivit. At Iobates postea decedens successorem etiam regni Bellerophonem instituit. Sed Bellerophon, quale est ingenium plerisque mortalium, tanta rerum gestarum felicitate nimium elatus in cælum quoque ascendere super equo Pegaso voluit; quam arrogantiam Iupiter omnis temeritatis grauissimus vindex 10 deprimendam esse ratus, cælum illi equo immisit, quare Bellerophon præceps in terram deturbatur. Cum in Aleiam Ciliciæ planitiem is cecidisset, cæcusque factus fuisset, Pegasus nunc sublimis, nunc depressus per aera volauit; quod cum vidisset Aurora hunc impetrauit à Ioue, vt ab eo vecta quotidianum cursum conficeret. Sed de fabulosis hætenus. Hanc fabulam alii ad historiam, alii ad physicam, alii ad ethicam explicationem traduxerunt. Quæ ad historiam spectant, ea per se patent, nisi quod Pegasus nauis fuerit ita dicta *κρηνη πηγαία*, à cōpingendo scilicet. Fuerunt qui Bellerophonem nihil aliud esse putauerint, quam humorem motu solis eleuatum: quoniam 10 aere vi solis agitato pars grauior sublata paulopost rursus deorsum demittitur, atque cogitur, quæ cum feratur deorsum & coaguletur, Pegasus dicta fuit. Cum vero pars subtilior ad regionem ignis feratur, sic illa pars crassior dicta fuit à Ioue deorsum detrusa fuisse: atque cum Pegaso ex aqua ob motum cæli diurnum sublato Aurora oriatur, dies dictus est, vt sensui magis patet, ac non Bellerophon, à Pegaso equo portari. Alii generationem elementorum, cum alia sursum alia deorsum feratur, vt leuia sunt aut graua, per hæc significari maluerunt. Alii vitæ humanæ rationem propter omnem sub hac fabula contineri tradiderunt; nā neque aduersis rebus nimis tristiari, neque prosperis & felicibus nimis gloriari aut extolli conuenit, quoniam 30 horum omnium denique moderatorem Deum esse experimur. Is enim pro sua singulari clementia & calamitatibus inique circumuentos adiuuat, quod accidit, dum calamitosus esset, Bellerophonti; & nimis elatos animos deprimat, quare præceps idē postea dicitur de cælo detrusus. Alii ad astronomicas rationes hæc ipsa, quæ de physicis dicta sunt, transtulerunt, eaque fieri inquit pro viribus astrorum, quas cum prior Bellerophon deprehendisset, dictus est in cælum ascendisse. Alii dixerūt Bellerophontem e Pegaso alato vectum chimæra interemisse, quia is celetem prior inuenit & frenū, vt ait Pindari interpret: sicuti bigarū inuentor fuit Castor, quadrigas Erichthonius Atheniensis inuenit, Oxylus Aetolus artabem. Dictus est is equus alatus, vt voluerunt quidam nauigium, cum ille prior omnium inuenerit na 40 uigare classe, atque ordinem classis instruendæ, cum vela & remi alæ sint nauigiorum. Hic igitur nauali prælio Solymis populis bellicosis superatis, quos leonibus similes dixerūt poetæ, Amazonibus arma intulit, quas per loca difficilia & montosa peragantes capras vocatūt. Insidias porro quas Iobates è lectissimis iuuenibus illi parauerat redeuntī, caudam serpentis vocarunt. At de Bellerophonte satis, nunc de Rhea dicamus.

De